

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. února 2024 v senátě složeném z předsedy Mgr. Igora Krajdla a soudců Mgr. Lucie Böhmové a JUDr. Jiřího Richtera **odvolání obžalovaného** [REDACTED] **že**, narozeného [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 31. 10. 2023, č. j. 66 T 116/2023 - 84, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odstavec 1, písmeno e) odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného [REDACTED] napadený rozsudek **částečně zrušuje ve výroku o trestu a podmínkách** § 259 odstavec 3, písmeno b) trestního řádu se nově rozhoduje **takto:**

Obžalovaný

[REDACTED] narozený [REDACTED], bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED], fakticky bytem [REDACTED]

se odsuzuje

podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 62 odstavec 1, § 63 odstavec 1, § 64 trestního zákoníku k **trestu obecně prospěšných prací** ve výměře **50 (padesát) hodin**.

II. Ve zbytku zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 31. 10. 2023, č. j. 66 T 116/2023 – 84, byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným přechinem krádeže podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku, za což mu byl uložen podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odstavec 2, písmene a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně bylo rozhodnuto v rámci adhezního řízení u uložení povinnosti obžalovaného zaplatit podle § 228 odstavec 1 trestního řádu poškozenému [REDACTED] na náhradě škody částku ve výši 17,90 Kč.

2. Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný [REDAKCE] v zákonné lhůtě odvolání (č.l. 90 spisového materiálu). Podle obsahu bylo na místě odvolání posoudit jako odvolání do výroku o vině i trestu a souvisejícího výroku o náhradě škody.
3. V písemném odůvodnění opravného prostředku odvolatel namítal, že odcizenou čokoládu Margot užil pro uskutečnění svých potřeb, z důvodu nízkého příjmu a častého stěhování, díky kterému přišel o veškeré finance a své děti, které jsou momentálně v dětském domově. Pokud nevykonal trest obecně prospěšných prací, respektive vykonal jen 89 hodin, pak to souvisí se ztrátou jeho dětí a změnou bydliště, které je pro něj aktuálně největší prioritou. U veřejného zasedání dne 26. 2. 2024 pak doplnil, že nechce jít do výkonu trestu, aktuálně si zajistil s přítelkyní bydlení, procházel špatným obdobím.
4. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 trestního řádu), osobou oprávněnou [§ 246 odstavec 1, písmeno b) trestního řádu] a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu), neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.
5. Z podnětu podaného opravného prostředku obžalovaného [REDAKCE] krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení jeho vydání předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání a doplnění dokazování dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné.
6. V řízení, jež rozsudku předcházelo, krajský soud neshledal žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obžalovaného na obhajobu ve smyslu § 258 odstavec 1, písmeno a) trestního řádu.
7. Co se týče odvoláním napadeného výroku o vině, pak odvolací soud konstatuje, že se soud I. stupně správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Rozvedl, které důkazy provedl, jak je hodnotil a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 trestního řádu. Nálezací soud provedl veškeré dostupné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném, v souladu s ustanovením § 2 odstavcem 5 trestního řádu, čímž zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy poté hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu, při řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Z uvedených důvodů je možno na odůvodnění rozhodnutí okresního soudu ve stručnosti odkázat. Pro úplnost odvolací soud toliko shrnuje, že obžalovaný ve zkráceném přípravném řízení využil svého zákonného práva a k věci odmítl vypovídat, jeho vina je však bez důvodných pochybností prokázána zajištěnými kamerovými záznamy, respektive fotodokumentací ze zajištěného kamerového záznamu, jakož i korespondující výpovědí svědkyně [REDAKCE]. Výše způsobené škody pak byla objektivizována založeným dokladem. V případě právní kvalifikace podle ustanovení § 205 odstavec 2 trestního zákoníku okresní soud vycházel z trestního příkazu Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 1 T 91/2022 a rozsudku Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 4 T 4/2023.
8. U veřejného zasedání konaného dne 26. 2. 2024 se obžalovaný k vytýkanému protiprávnímu jednání v plném rozsahu doznal, doložil rovněž doklad, že zaplatil poškozenému [REDAKCE] na náhradě škody částku ve výši 18 Kč a svou situaci s bydlením doložil Smlouvou o nájmu bytu s ŘÍMSKOKATOLICKOU FARNOSTÍ [REDAKCE].
9. Vytýkané protiprávní jednání obžalovaného bylo tedy zcela správně kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku, když bylo zjištěno a prokázáno, že obžalovaný odcizil čokoládovou tyčinku Margot a byl za přečin krádeže v posledních třech letech odsouzen, jak vyplývá z trestního příkazu Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 1 T 91/2022

a potrestán, když z uloženého trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin z věci vedené Okresním soudem v Bruntále pod sp. zn. 4 T 4/2023 vykonal 89 hodin.

10. *V této souvislosti je na místě nalézajícímu soudu vytknout, že zcela nadbytečně do skutkové věty zahrnul dvě odsouzení obžalovaného zakládající právní kvalifikaci podle ustanovení § 205 odstavec 2 trestního zákoníku, a to odsouzení Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 1 T 91/2022 a Okresním soudem v Bruntále pod sp. zn. 4 T 4/2023. Uvedené je pak nutno vnímat v širším kontextu, a to zejména z tobo pohledu, že v případě, že zmíněná odsouzení tvoří součást právní kvalifikace nyní stíhaného jednání, není možno k nim v souladu s ustanovením § 39 odstavec 5 trestního zákoníku přiblížit jako k přítěžujícím okolnostem. Pro příště by tedy bylo na místě se takovému výčtu předchozích odsouzení obžalovaného vyvarovat.*
11. I když se vytýkané protiprávní jednání může jevit jako „tzv. hladová kriminalita“ a tomu se nabízející aplikace ustanovení § 12 odstavec 2 trestního zákoníku, je na místě uvést následující. V případě *zásady subsidiarity trestní represe, normované ustanovením § 12 odstavec 2 trestního zákoníku* platí, že trestným činem je podle § 13 odstavec 1 trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně. V zásadě je tedy třeba vyvodit trestní odpovědnost za každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku. Tento závěr je však u méně závažných trestných činů korigován výše zmíněnou zásadou subsidiarity trestní represe. Protože se jedná o zásadu a nikoli o konkrétní normu, je třeba ji aplikovat nikoli přímo, ale v zásadě jen prostřednictvím právních institutů a jednotlivých norem trestního práva. Společenská škodlivost není zákonným znakem trestného činu a má význam jen jako jedno z hledisek pro uplatňování zmíněné zásady subsidiarity trestní represe. Společenskou škodlivost je třeba zvažovat v konkrétním posuzovaném případě s ohledem na intenzitu naplnění kritérií uvedených v § 39 odstavec 2 trestního zákoníku, podle něhož jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní za předpokladu, že posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Kritérium společenské škodlivosti případu je pak doplněno principem *ultima ratio*, ze kterého vyplývá, že trestní právo má místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv fyzických a právnických osob jsou nedostatečné, neúčinné nebo nevhodné (blíže viz stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. Tpjn 301/2012, publikované pod č. 26/2013 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek).
12. Po zhodnocení všech rozhodných okolností okresní soud v posuzované věci neshledal podmínky pro uplatnění zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odstavec 2 trestního zákoníku. Nutno předně poukázat na to, že skutek obžalovaného vykazuje známky majetkové trestné činnosti. Zcela zásadní roli při posuzování kritérií podle ustanovení § 12 odstavec 2 trestního zákoníku zde hraje *osoba obžalovaného*. Obžalovaný ve zkráceném přípravném řízení využil svého zákonného práva a k věci odmítl vypovídat, rovněž odcizené věci nebyly nepoškozené vráceny do prodeje, takže faktická škoda vznikla, nicméně u veřejného zasedání u odvolacího soudu se k vytýkanému protiprávnímu jednání v plném rozsahu doznal a doložil doklad o zaplacení vzniklé škody. Z kamerového záznamu je zřejmé, že obžalovaný byl na prodejní ploše s ženou s dítětem, přičemž za ostatní zboží bylo ženou zaplaceno. Obžalovaný je osobou se základním vzděláním, nezaměstnanou, vedenou na Úřadu práce České republiky, pobírající dávky státní sociální podpory a je značně exekučně zatížen. Ze zprávy o pověsti vyplývá, že byl v roce 2016 trestán pro přestupek proti majetku. V opisu evidence přestupků má vyznačeny celkem tři záznamy z let 2020 až 2022. V opisu rejstříku trestů má pak vyznačeno pět záznamů, a to dominantně pro majetkovou trestnou činnost, když byl navíc soudně trestán již jako mladistvý, a to ve věcech vedených Okresním soudem v Bruntále pod sp. zn. 1 TM 12/2011 a věcech vedených pod

sp. zn. 1 TM 8/2012 a sp. zn. 1 TM 46/2012, které jsou svázány v důsledku ukládání souhrnného trestu. Byly mu opakovaně ukládány výchovné a alternativní druh trestu, které se však očividně minuly svým účinkem, byť je skutečností, že nejpřísnějším druhem trestu, tedy trestem odnětí svobody nepodmíněným, na obžalovaného dosud působeno nebylo. Obžalovaný se nyní vytýkaného protiprávního jednání dopouští ve zkušební době podmíněného odsouzení z věci vedené Okresním soudem v Bruntále pod sp. zn. 1 T 91/2022 a v době, kdy měl řádným výkonem uloženého trestu obecně prospěšných prací z věci vedené Okresním soudem v Bruntále pod sp. zn. 4 T 4/2023 prokázat, že není na místě na něj působit ukládáním nepodmíněného trestu odnětí svobody. Jak však bylo ověřeno, obžalovaný z uloženého trestu obecně prospěšných prací vykonal toliko 89 hodin, Probační a mediační službou České republiky byl podán návrh na přeměnu trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody, přičemž při plném respektu presumpce neviny je nutno uvést, že nevykonaný zbytek trestu obecně prospěšných prací ve výměře 211 hodin byl obžalovanému dosud nepravomocným usnesením přeměněn v trest odnětí svobody v trvání 211 dní. Pro úplnost je vhodné opět při plném respektu presumpce neviny doplnit, že obžalovaný byl rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. 3 T 81/2023 uznán vinným v bodech I. a II. jednak díle dokonaným a dílem nedokonaným ve stádiu pokusu přečinem krádeže podle § 205 odstavec 1, písmeno a) odstavec 2 trestního zákoníku a § 21 odstavec 1 k § 205 odstavec 1, písmeno a), odstavec 2 trestního zákoníku, v bodě I. jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku a v bodech I./1.,2 přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku, za což mu byl uložen společný úhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a šesti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a dále trest propadnutí ve výroku specifikovaných věcí, to vše za současného zrušení výroku o vině a trestu, jakož i dalších výroků, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 8. 3. 2023, č. j. 4 T 4/2023 – 233. Ve věcech vedených Okresním soudem v Bruntále pod sp. zn. 1 T 91/2022 a sp. zn. 4 T 4/2023 se pak rozhodně nejedná o odcizení věcí sloužících k základní obživě obžalovaného. Trestní minulost obžalovaného tedy představuje zásadní faktor z pohledu neuplatnění principu ultima ratio.

13. Pokud jde o odvoláním napadený výrok o trestu, odvolací soud konstatuje, že okresní soud věnoval patřičnou pozornost hodnocení dosavadního způsobu chování a jednání obžalovaného, kdy zohlednil především jeho trestní minulost, povahu a závažnost spáchaného přečinu, poměry pachatele a možnosti jeho nápravy, nicméně vzhledem k novým polehčujícím okolnostem, které vyvstaly v průběhu veřejného zasedání má odvolací soud za to, že je možno na obžalovaného působit ještě jiným druhem trestu, než trestem odnětí svobody nepodmíněným.
14. O *osobě obžalovaného* již bylo pojednáno výše. U obžalovaného bylo nově možno přihlídnout k jeho doznání ve smyslu ustanovení § 41 písmeno l) trestního zákoníku, jakož i skutečnosti, že trestného činu litoval v souladu s ustanovením § 41 písmeno o) trestního zákoníku a rovněž zaplatil vzniklou škodu ve smyslu ustanovení § 41 písmeno j) trestního zákoníku. U obžalovaného rovněž nebylo shledáno žádných *přítěžujících okolností*, když k prvním třem odsouzením není možno přihlížet a poslední dvě odsouzení tvoří součást právní kvalifikace nyní stíhaného jednání a není možné k nim v souladu s ustanovením § 39 odstavec 5 trestního zákoníku přihlížet. Vzhledem k novým polehčujícím okolnostem tak má odvolací soud za to, že ukládání trestu odnětí svobody nepodmíněného, byť na samé spodní hranici zákonného rozpětí, tedy ve výměře šesti měsíců, by bylo nepřiměřeně přísné. V návaznosti na doznání obžalovaného, skutečnost, že vzniklá škoda byla v plné výši poškozenému uhrazena a jednalo se o cukrovinku, jakož i lítost obžalovaného a fakt, že se pokusil stabilizovat alespoň svou bytovou situaci, odvolací soud uložil obžalovanému trest obecně prospěšných prací na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 50 hodin, přičemž je nyní na obžalovaném, aby uložený trest obecně prospěšných prací řádně a včas vykonal.

15. S ohledem na vše výše konstatované rozhodl odvolací soud tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b) odstavec 1 písmeno a) - m) trestního řádu nebo § 265b) odstavec 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 26. února 2024

Mgr. Igor Krajdl v. r.
předseda senátu

Vypracovala: Lucie Böhmová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Malíková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.02.2024 a vykonatelnosti dne 26.02.2024.
Připojení doložky provedla Monika Morbícrová dne 03.04.2024.